

e-Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXVI.

Duben 2020

Moji drazí,

právě napadl sníh uprostřed Prahy v čase, kdy bychom očekávali teplo a rozkvetlé rostlinstvo (31. 3.). Počasí opět jako by poukazovalo na naše duchovní rozpoložení. Také se choulíme, jak květy v korunách stromů, doma s bázní a strachem, zda nás světová epidemie dostihne nebo mine. I člověk, který je věřící, prochází různými emocemi a mnoho z nich jeho samého překvapí. Doba, ve které jsme se ocitli, nás pěkně prověřuje v naší opravdovosti a důvěře v prozřetelnost Boží. Ještě jedna „rána“ neskončila a hle, je tu další. Můžeme jasně zahlédnout, že procházíme očištnou výhni a zároveň, že nad námi Hospodin přece jen drží svou ochrannou ruku.

Dovolte mi pohled na aktuální „rány“: sucho, kůrovec, ptačí chřipka, záplavy a vichřice, obrovské požáry a zemětřesení, přemnožení hraboši nebo divoká zvěř, a nyní zmrzlé květy ovocných stromů aj. Asi bychom mohli vypočítat i další pohromy a skončit můžeme tolik skloňovaným koronavirem a jinými nemocemi, které sužují celý svět.

Je to trestající Bůh? Ne, je to slepota člověka, který si myslí (bohužel ještě i nyní), že si vystačí bez Boha. Víra je dar, ale základní – přirozený zákon – má každý člověk zapsaný ve svém srdci. A tím zákonem je touha po dobru a lásce. Již při vyřčení této podstaty můžeme vidět, jak jsou tyto zásady zašlapány

a zazděny. Sám Kristus je náš nejlepší učitel. On nás vede k hlubší moudrosti. Odpouštějte, neproklínejte...

Pozvedněte hlavu! Vzpřimte se! Bůh nás nikdy neopustí! Toto dopuštění je opět, jako v celých dějinách lidstva, pro člověka výzva, aby své srdce obrátil a otevřel Bohu. Modleme se tedy za vše, co člověk potřebuje k životu! Ale modleme se také za spoušť v lidských vztazích, abychom tohoto času využili k opravdovému obrácení. Prosme milosrdného Boha za záchranu těch, kteří mají zmiňovaný přirozený zákon utopený či zatarasovaný hromadou životních zklamání a jejich životní silou je nenávist a pomsta. Jsme stvořeni pro otevřenost, ale lidské nitro je častokrát obráceno do sebe, a tak jedná sobecky i navenek. Je to, jakoby si člověk hýčkal svou ublíženost víc než milost života v radosti.

Co ještě člověk potřebuje, aby uznal a pochopil svrchovanost Boží?

Drazí, vyprošuji vám milost odvahy, pokoje, který spočívá v důvěře a odevzdanosti našeho života Bohu.

Pokud můžete, tak na těchto stránkách máme každý den v 18.00 hod mši svatou od PMS: www.facebook.com/farnostpannymariesnezne alespoň jednou týdně je přenos mše svaté v 18.00 hodin i na Proglasu, ale v tomto období je to v různých dnech.

Těším se na setkání!

Váš br. Filip

VELIKONOCE

Pro aktuální informace sledujte, prosím, [e-ohlášky](#).

Květná neděle

- 9.30 [On-line přenos](#) mše.
- 10.30 Kostel otevřen, možnost odnést si posvěcenou ratolest.
- 12.00 Uzavření kostela.
- 18.00 Zrušen večerní on-line přenos mše.

Náměty pro domácí slavení:

- Vyzdobte si domácí modlitební koutek (květinou, ratolestí, svíčkou atd.).
- Poslechněte si [audio-pašije](#).
- Večer není bohoslužba.
- Modlitba breviáře.
- Pro celé triduum se inspirujte na [YouTube kanále liturgie.cz](#)

Zelený čtvrtek

18.00 [On-line přenos](#) mše.

19.30 Otevření kostel pro svaté přijímání a adoraci (v rámci hygienických nařízení).

21.00 Uzavření kostela.

Náměty pro domácí slavení:

- Obědo-večeře (cca v 15 h). Pro připomínku poslední večeře si vystrojte slavnostní hostinu. Můžete se inspirovat [židovským sederem](#) – tou totiž poslední večeře také byla. Přečtěte si evangelium o poslední večeři. Nezapomeňte napostovat fotku prostřeného stolu na facebook, nebo ji pošlete na adresu filip-zavináč-ofm.cz.
- Na konci dne zahalte kříž, který budete druhý den používat k uctívání.
- Modlitba breviáře.

Velký pátek

9.00 Otevření kostela pro svaté přijímání a adoraci (v rámci hygienických nařízení)

14.30 Uzavření kostela

15.00 [On-line přenos](#) křížové cesty.

16.00 [On-line přenos](#) velkopátečních obřadů.

18.00 Otevření kostel pro svaté přijímání a adoraci (v rámci hygienických nařízení).

21.00 Uzavření kostela.

Náměty pro domácí slavení:

- Procházka ke kříži v okolí vašeho bydliště, modlitba u něj.
- Doporučujeme uctít kříž. Určete si v rodině způsob: pokleknutí, políbení atd.
- Půst.
- Modlitba breviáře.

Bílá sobota

9.00 Otevření kostela pro adoraci (bez možnosti svatého přijímání).

16.00 Uzavření kostela

20.00 [On-line přenos](#) velikonoční vigilie.

Náměty pro domácí slavení:

- Procházka s ohníčkem. Poděkujte Pánu za světlo, za vzkříšení.
- Zavzpomínejte na Boží dobrodiní. Ať sami, nebo v rodině si otevřete staré fotografie a poděkujte Pánu za to, co vám dopřál dobrého.
- Dejte si do okna svíčku a obrázek Krista.
- Modlitba breviáře.

Neděle vzkříšení

9.30 [On-line přenos](#) mše

Náměty pro domácí slavení:

- Žehnání pokrmů doma. Otec rodiny, nebo jiný reprezentant pronese nad pokrmy tuto modlitbu:

*Požehnaný jsi, Hospodine, náš Bože,
ty všechno naplňuješ svým požehnáním;
shlédni na nás, když dnes o slavnosti zmrtevýchvstání tvého Syna
děkujeme za tvé dary,
které mají sloužit k uchování našeho pozemského života,
a uč nás přijímat je z tvých rukou tak,
aby všechno směřovalo k tvé oslavě.
Skrze Krista, našeho Pána.
Amen.*

KOSTEL V DOBĚ KORONAVIROVÉ

Bylo to ve čtvrtek 12. 3., v 8.00, kdy jsem sloužil poslední veřejnou mši svatou u Panny Marie Sněžné. Vynechali jsme jen pozdravení pokoje a podával jsem na ruku. Kdo chtěl „zásadově“, avšak „nehygienicky“ do úst, tomu jsem posloužil po skončení mše svaté. Mnozí tato opatření nesli nelibě, ale to ještě nikdo netušil, že to bude na dlouhou dobu jejich poslední svaté přijímání u PMS. Večerní mši Filip raději již veřejnosti uzavřel a po večerní mši jsme měli farní radu o Noci kostelů, o níž jsme si ještě naivně mysleli, že proběhne 5. 6.

Další den jsme se radili, jak se vypořádat s nařízením vlády vypustit akce nad třicet osob. Přemýšleli jsme nad různými triky, jak lidi obsloužit, ale přitom nařízení zachovat, ale vždycky jsme došli ke stejnému výsledku: bude tu kolovat hodně lidí, bude docházet ke sdružování, a to je to, co nechceme. Když jsme se rozhodli kostel zavřít, něco se ve mně zlomilo. Sám si moc neumím představit, že by mě někdo odstříhl od eucharistie. Cítil jsem, že mi kdosi sáhl na podstatu mého poslání.

Naštěstí jeden z našich farníků, Bohumil Bakalář, se ozval, že by nám nabídl techniku, know-how a svůj čas, abychom dělali živé přenosy mší na internet (říkají tomu strým). A tak již v sobotu jsme poprvé přenášeli mši na facebookových stránkách, pouhý den a půl od platnosti vládních restrikcí. Původní záměr byl natáčet jen sobotní večerní, avšak po dotazech typu „proč nestreamujete každý den?“ jsme se rozhodli pro každodenní přenosy.

Kupodivu na to není potřeba žádná hi-end ani cutting-edge technika. Přenosy většinou provádíme pomocí starého mobilu, a stačí to. Za projektem přenosů ještě stojí Zuzana Rebcová, která spravuje facebookové stránky farnosti a celé snažení mohutně propaguje.

Nejsme ale zdaleka jediní, kdo se vrhl na cestu virtuální pastorače. Například bratři v Brně-Husovicích kromě mši nabízejí dětem večerničky. Bratr Bernard rozjel YouTubeová kázání. Já jsem se k němu také připojil. V těchto dnech se chystám založit YouTube kanál dokonce br. Benediktovi. Ano, tomu Benediktovi, kterému je 97 let!

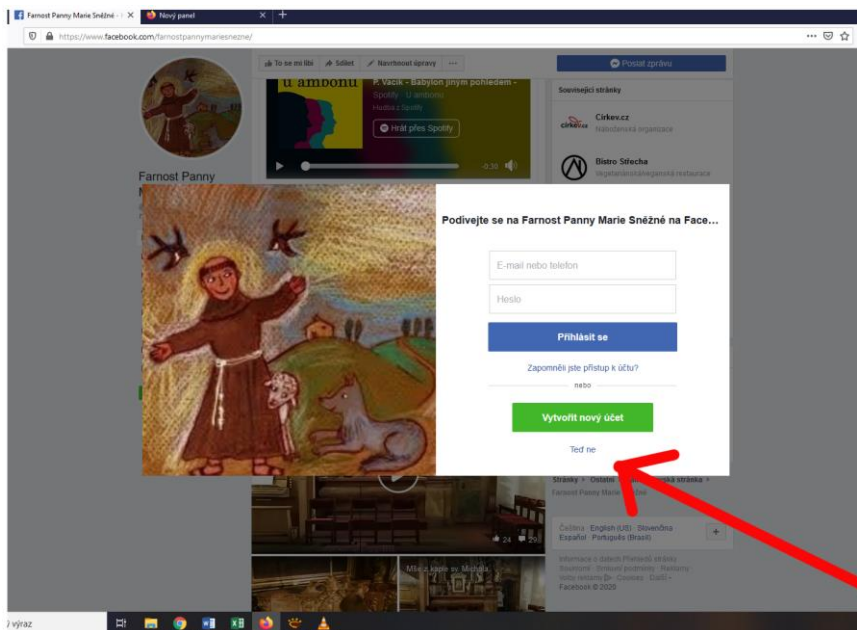
The image shows a screenshot of a Twitter interface. At the top, there is a search bar with the text "Hledat na Twitteru". To the right of the search bar are buttons for "Přihlásit se" and "Zaregistrovat se". Below the search bar, there are two tweets from the account "FarnostHusovice @FarnostH".

The first tweet, posted 18 hours ago, features a video of three monks sitting on a red sofa. They are all waving. A sign in the background reads "MENŠÍ BRATŘI". The video player shows 158 viewers and a duration of 19:51 / 19:53. Below the video, the text reads "FarnostHusovice @FarnostH FarnostH was LIVE pscp.tv".

The second tweet, posted 19 hours ago, features a video of a church service. A priest in white vestments is standing at an altar, and other clergy members are visible. The video player shows 230 viewers and a duration of 26:32 / 44:16. Below the video, the text reads "FarnostHusovice @FarnostH FarnostH was LIVE".

On the right side of the screenshot, there is a sidebar with the heading "Jste na Twitteru noví?". Below this heading, it says "Zaregistrujte se a získajte svou vlastní časovou osu." and a blue button labeled "Zaregistrovat se". Below that is a section titled "Trendy" with a link to "Podmínky Zásady ochrany osobních údajů Soubory cookie Informace o reklamách Více" and a copyright notice "© 2020 Twitter, Inc."

Jak se na přenosy dostanete? Máte-li facebookový účet, pak je to hračka, prostě se připojíte na stránky „Farnost Panny Marie Sněžné“. Pokud ne, pak jděte na naše stránky pms.ofm.cz a tam je odkaz na naše facebookové stránky. FB se vás bude snažit přesvědčit, abyste se zaregistrovali. To ale není nutné.

Až vás bude s tímto obtěžovat, stačí klepnout na malé „Teď ne“.

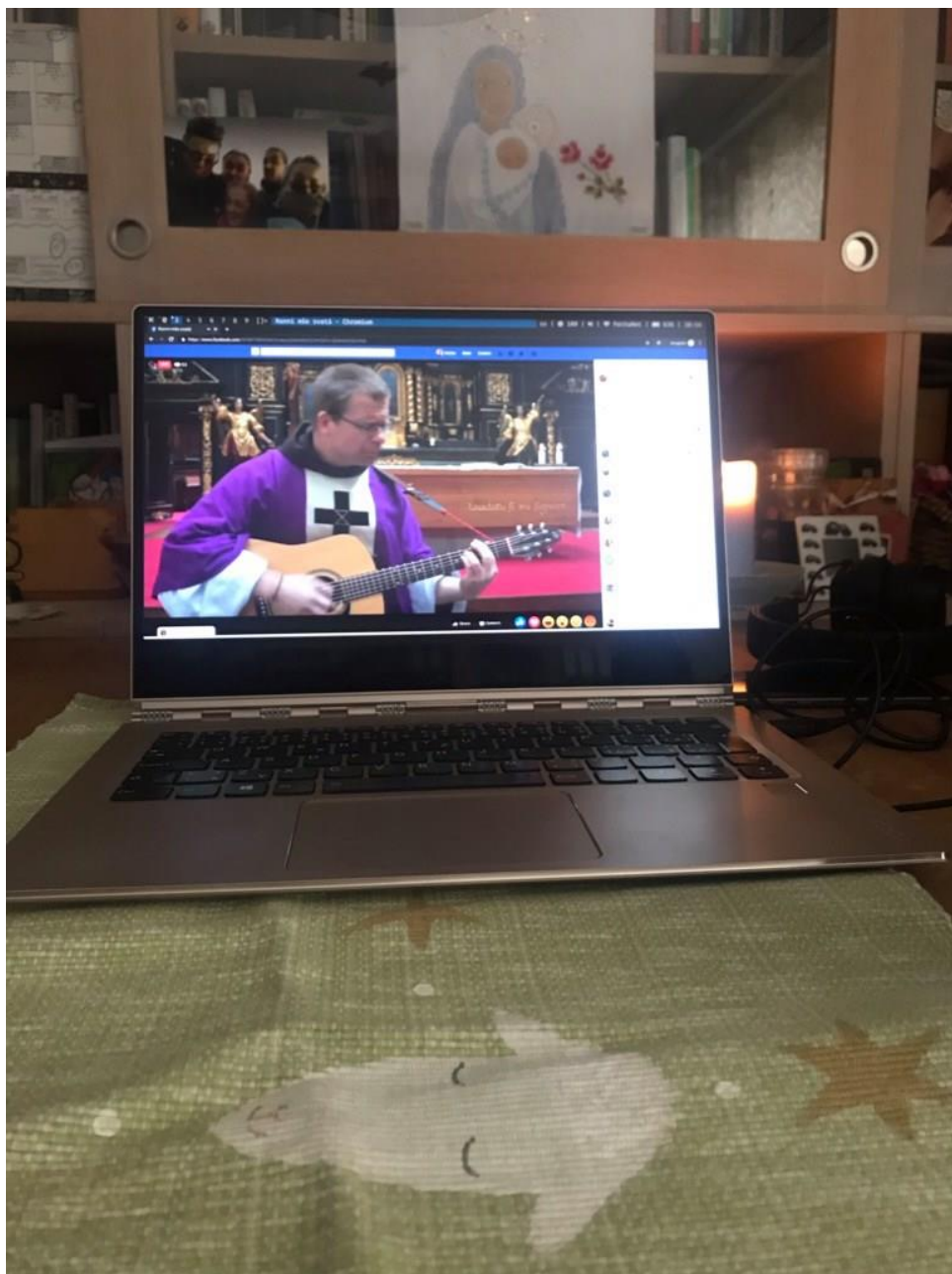
Jinak komunita se má zatím dobře. Rozdělili jsme se na vnější a vnitřní bratry, jako v kontemplativních klášteřích. Eliáš chodí sloužit na Spořilov a nakupovat pro komunitu. František chodí jako ošetřovatel Pod Petřín a Pavel chodí do doláčováku. Všichni tři bydlí samostatně, stravují se samostatně a modlí se samostatně. Ostatní bratři žijí normální komunitní život, jen styk s vnějškem redukuje na minimum.

Každý večer ve 20.00 hodin se chodíme modlit růžencem a korunku za ukončení pandemie. Tak se můžete také přidat, je to celosvětová výzva.

Už uvažujeme, jak přenést Velikonoce. Uvidíme, ale myslím, že Bílá sobota bude stát za to, i když budeme muset odložit křty.

Moc vás zdravím, ať se vám vyhýbá virus, i nákaza duchovní!

Br. Bonaventura

K ZAMYŠLENÍ

Tíseň a strach, vyvolané světovou virovou pandemií, mohou být pro nás, pro lidstvo i pro jednotlivce, tím klíčem k opravdové pokoře a k pochopení skutečného stavu světa. S důvěrou prosíme milosrdného Boha o pomoc a odpuštění.

160. Jaký svět chceme předat těm, kdo přijdou po nás, dětem, které nyní vyrůstají? Tato otázka se netýká izolovaně pouze životního prostředí, protože ji nelze klást pouze částečně. Ptáme-li se na svět, který po sobě chceme zanechat, máme na mysli především jeho všeobecné zaměření, jeho smysl, jeho hodnoty. Pokud v našich ekologických starostech nepulzuje tato zásadní otázka, nemyslím, že by mohly přinést nějaké zásadní výsledky. Položíme-li si však odvážně tuto otázku, nevyhnutelně nás povede k dalším velmi přímým otázkám: S jakým cílem jsme na tomto světě? S jakým cílem žijeme na tomto světě? K čemu jsme se zde narodili? Za co pracujeme a zápasíme? K čemu nás tato země potřebuje? Nestačí tedy říci, že musíme myslet na budoucí generace. Je třeba si uvědomit, že ve hře je naše vlastní důstojnost. Je na prvním místě v našem vlastním zájmu, abychom lidstvu, které přijde po nás, předali obyvatelnou planetu. Ve hře jsme my sami, protože jde o smysl našeho přebývání na této zemi.

161. Na katastrofické předpovědi už dnes nelze nahlížet s pohrdáním a ironií. Mohli bychom zanechat příštím generacím přespříliš troskek, pouště a špíny. Tempo spotřeby, plýtvání a environmentálních změn překročilo možnosti planety takovým způsobem, že nynější neudržitelný životní styl může vyústit pouze do katastrof, což se v různých regionech již skutečně periodicky děje. Zmírnění účinků aktuální nerovnováhy závisí na tom, co učiníme nyní, zejména pomyslíme-li na odpovědnost, kterou nám přisoudí ti, kdo budou muset snášet ty nejhorší důsledky.

162. Obtíž vzít vážně tuto výzvu se váže k etickému a kulturnímu úpadku, který doprovází ten ekologický. Muži i ženě postmoderního světa neustále hrozí, že se stanou naprostými individualisty. Mnohé nynější sociální problémy je třeba vnímat v souvislosti s egoistickým hledáním bezprostředního uspokojení, s krizí rodinných a sociálních vztahů a s neschopností uznávat druhého. Často se stává, že s nadměrnou bezprostřední spotřebou rodiče škodí

svým vlastním potomkům a ti stále s většími obtížemi získávají vlastní dům a zakládají rodinu. Neschopnost seriózně se zamyslet nad budoucími generacemi se kromě toho pojí s naší neschopností otevřít horizont vlastních starostí a pomyslet na ty, kteří zůstávají z rozvoje vyloučení. Neztrácejme se v představách o chudých zítřku, stačí když budeme myslet na ty dnešní, kterým na této zemi zbývá pár let života a nemohou již déle čekat. Proto „kromě upřímné mezigenerační solidarity je třeba zdůraznit morální potřebu obnovené solidarity v rámci jedné generace“. (Zde citace Benedikt XVI.: Poselství ke světovému dni míru 2010.)

Citováno z: Laudato si' papeže Františka: encyklika o péči o společný domov; Paulínky, 2015; str. 102, 103.

Modlitba olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera

Hospodine, dobrý Bože, obracíme se k tobě ve své tísní.
Přiznáváme nejen svou omezenost, ale i bezmocnost.
Vracíme se k tobě a vyznáváme, že ty jsi všemohoucí.
Ty jediný jsi Pán. Jen tobě patří všechna moc a sláva.
Pokorně a se zahanbením v tváři přiznáváme,
že jsme byli příliš zahledění do svých práv a nároků,
hledali příjemnost a pohodlí, zábavu či adrenalin,
nedbali jsme na druhé, ani na tebe a tvůj řád.
K přírodě jsme byli bezohlední a chtěli stále víc.
Cestováním za krásami jsme znečistili vzduch i moře.
Svou bezohledností jsme nakupili hory odpadků.
Svou chamtivostí jsme zamořili pole pesticidy,
vody antibiotiky, hormony a antikoncepci,
chovali se jako páni světa a vládci stvoření,
upravovali si zákony i pravidla myšlení.
Přestals pro nás být jistotou, když je vše relativní,
a absolutní je už jen naše nabubřelé já.
Z toho pak pramení mnohé naše konflikty.

Ve své zaslepenosti jsme neuměli číst znamení.
Hlasatelé radostně oznamovali, že zase bude sluníčko.
Většinou nevidilo, že schnou stromy a množí se myši,
že v zemích bez deště je hlad a lid utíká za chlebem.
Jiní prchají před válkou, která se vede proto,
aby měl někdo větší zisk, vliv a moc,
aby byl odbyt zbraní a jinde měli slušní lidé práci.
Peníze a zisk se nám staly nejvyšším bohem,
jemuž jsme obětovali spravedlnost a právo
i bídu chudáků v rozvojových zemích.
Šťěstí jednotlivců jsme stavěli výš než zodpovědnost,
chvilkové pocity nad věrnost manželským slibům,
práva dospělých nad práva dětí na lásku obou rodičů,
na jistotu domova a zdravé morální životní prostředí,
protože jsme se nedokázali zříct špatného příkladu.
Sobectví nám zabránilo žít pro další generaci,
milionům počatých dětí jsme nedovolili se narodit
a tak vymíráme a nemá na nás kdo pracovat.
Uprchlíky nepřijímáme, protože se jich bojíme.
Jako bezohlední kolonizátoři přijímáme z jiných zemí
jen šikovné ruce a chytré hlavy, zatímco jejich země
bez nich upadají a nedokáží se samo pozednout.

Přijmi, Pane, naši kajicnost a pokorné vyznání.
Očisti nás, když s lítostí uznáváme svou vinu.
Dopřej nám znovu povstat a vrátit se k tobě,
který jsi Cesta, Pravda, Jistota a Moudrost.
Společně na tvou lásku a tvé milosrdenství.
Stáhni trestající ruku a zastav lavinu nemoci.
Obrat' nás a my se k tobě vrátíme.
Vezmi nám srdce kamenná a dej srdce z masa.
Vrať nám radost ze své ochrany
a bezbožné budeme učit tvým cestám,
svědčit o tvé lásce a hlásat tvou dobrotu.
Dej nám svého Ducha, aby v nás miloval on,
když ze sebe nezištně milovat nedokážeme.
Dej nám odvahu umírat sobě a žít pro tebe,
nechat se vést moudrostí tvého slova,
aby v nás vítězila tvůj život a rostlo tvé království,
království spravedlnosti,
lásky a pokoje.
Ty jediný jsi naší nadějí
a my pevně věříme,
že nás, Bože, nezklameš.
Amen.

Lidstvo dostalo přesně tu nemoc, jakou potřebovalo

Přestali jsme si vážit zdraví, a proto jsme dostali takovou nemoc, abychom si uvědomili, na čem nejméně záleží...

Přestali jsme si vážit přírody, a proto jsme dostali takovou nemoc, aby nám pobyt v ní byl vzácný...

Přestali jsme fungovat v rodině, a proto nás tato nemoc zamkla do našich domovů, abychom se mohli znovu naučit fungovat jako rodina...

Přestali jsme si vážit starých a nemocných, a proto nám byla dána tato nemoc, abychom si připomněli, jak jsou zranitelní...

Přestali jsme si vážit zdravotníků a lékárníků, abychom zjistili, jak jsou nepostradatelní...

Přestali jsme mít respekt k učitelům, a proto tato nemoc uzavřela naše školy, aby si rodiče mohli vyzkoušet sami roli učitelů...

Mysleli jsme si, že si můžeme všechno koupit, být kdekoli a s kýmkoli, a proto jsme dostali tuto nemoc, abychom si uvědomili, že to není samozřejmost...

Mamón nám zamotal hlavu, volný čas jsme trávili v nákupních centrech, proto nám je tato nemoc zavřela, abychom pochopili, že štěstí si koupit nemůžeme...

Zaměřili jsme velkou pozornost na náš vzhled a porovnávání navzájem, proto nám tato nemoc zakryla tváře, abychom pochopili, že tam naše krása není...

Mysleli jsme si, že jsme vládci této země, a proto jsme dostali tuto nemoc, aby nás něco miniaturního, co ani není vidět, mohlo zkrotit, dát nám poučení a trochu pokory...

Tato nemoc nám bere hodně, ale zároveň nám dává možnost se toho tolik naučit a pochopit, co je v životě nejdůležitější.

Dostali jsme nemoc na míru... asi jsme ji jako lidstvo potřebovali.

N. N.

* * *

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Redakce Sněženky: A. a Z. Bohdaneckých, Ž. Ludvíková, tel: 604 238 059, bohdik@gmail.com
Uzávěrka příštího čísla je 20. 4. 2020.

Photo Ecce Agnus Dei by Jasmin Staab on Unsplash